GRUP HYPATIA DE DEBAT

La teva veu compta, la teva opinió importa.

LA INTUÏCIÓ

Neix dins o ve de fora?

Una exploració de la ment, el coneixement i els límits del que sabem.

De vegades sabem... però no sabem com ho sabem.

Una sensació sobtada ens orienta, ens alerta o ens fa canviar de rumb.

Segons el Diccionari de la llengua catalana de l'Institut d'Estudis Catalans: INTUÏCIÓ es.....

1. Coneixement directe i immediat, sensible o intel·ligible, d'una realitat o d'una veritat, sense recórrer a inferència o raonament.
2. Capacitat de conèixer alguna cosa d'una manera immediata, sense raonament.

Dos tipus de Intuïció

Intuïció com a coneixement / intuïció com a avís

- **«Sé que aquesta solució és bona»**

— judici immediat.

- **«No agafis aquesta carretera» —**

advertència sobre un possible futur.

La primera pot dependre de patrons apresos; la segona planteja què anticipem i amb quina informació.

La intuïció no és una sola

Cal distingir:

- **Intuïció experta:** reconèixer patrons apresos amb l'experiència.
- **Intuïció emocional:** una sensació de confiança, rebuig o alerta.
- **Intuïció moral o filosòfica:** quelcom ens sembla evident o correcte.
- **Premonició:** impressió que anticipa un fet futur sense explicació coneguda.

La pregunta sense resposta

El cervell es el generador ?

El cervell es el receptor ?

O bé es totes dues coses, segons el cas.

Quatre mirades sobre la intuïció

El mapa del debat

Filosofia	Psicologia	Neurociència	Inexplicat
Com coneixem? Hi ha coneixement immediat?	Com decidim sense deliberar?	Quins processos cerebrals hi intervenen?	Hi ha percepció sense canals sensorials coneguts?

[1][2]

Que hi diu la filosofia

SÒCRATES I LA VEU INTERIOR

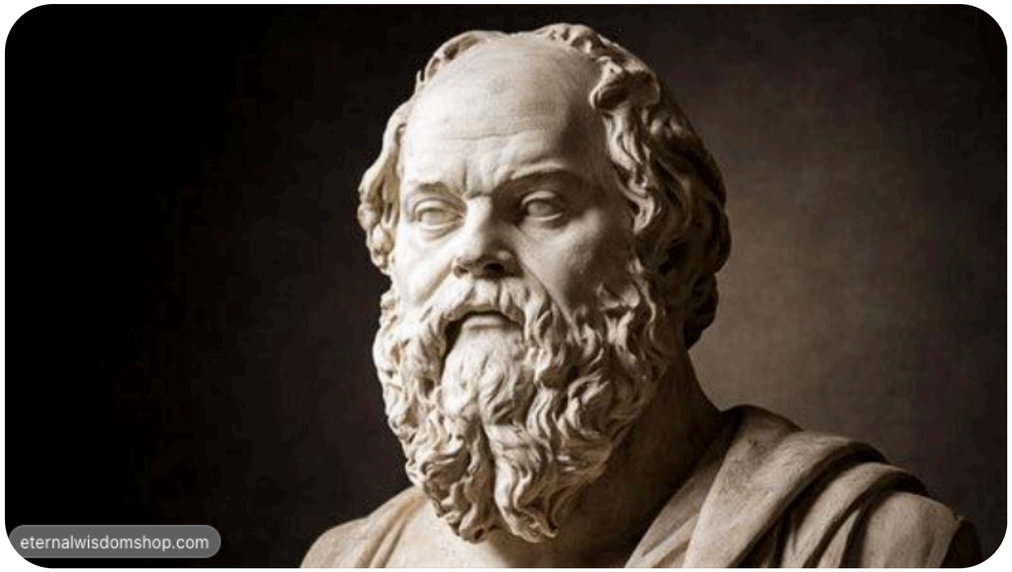

Sòcrates parlava del seu daimonion, una senyal interior que, segons explicava, l'advertia quan estava a punt de fer alguna cosa que no havia de fer.
No li deia què havia de fer, sinó que el dissuadia d'actuar en determinades situacions.
Era una veu divina, una manifestació de la consciència o una forma d'intuïció?

PLATÓ I LA INTUÏCIÓ

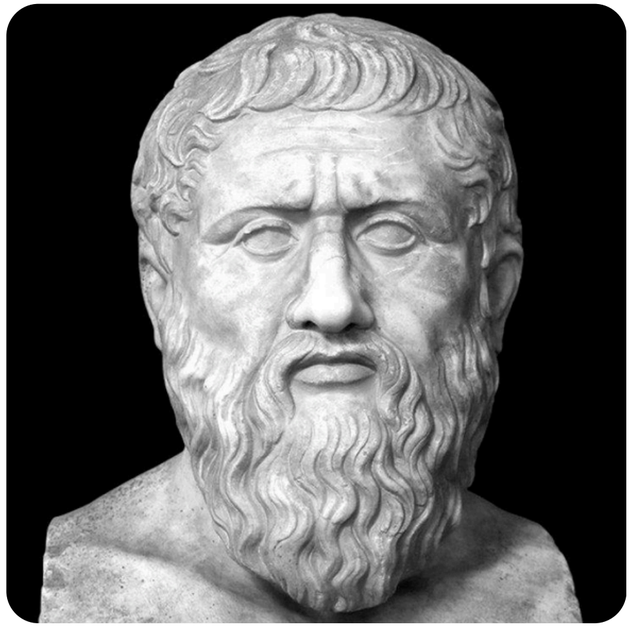

- Els sentits ens mostren un món canviant i imperfecte.
- La raó ens ajuda a analitzar-lo i comprendre'l.
- La intel·ligència (Nous) ens permet accedir a veritats més profundes.

Podem arribar a comprendre una veritat sense haver de recórrer necessàriament a un raonament llarg i conscient.

Aristòtil. *La intel·ligència que capta els principis.*

Aristòtil distingia entre el coneixement obtingut mitjançant el raonament i el coneixement immediat dels primers principis.
Relacionava aquesta capacitat amb el concepte de NOUS.

El NOUS: es la intel·ligència que capta directament les veritats que s'amaguen darrere les aparences.

Que hi diu la psicologia

Els principals elements són:

Processament inconscient: el cervell analitza contínuament informació que no sempre arriba a la nostra consciència.
Memòria i aprenentatge: les experiències anteriors deixen empremtes que permeten reconèixer situacions i anticipar-ne possibles conseqüències.
Emocions i sensacions corporals: el cervell integra senyals del cos que poden influir en les nostres decisions.
Resposta fisiològica anticipatòria: determinades reaccions corporals poden aparèixer abans que siguem conscients del motiu que les provoca.

COM ES GENERA LA INTUÏCIÓ?

La psicologia considera la intuïció una forma de processament mental ràpid i automàtic que ens permet arribar a conclusions, prendre decisions o valorar situacions sense ser plenament conscients de tots els processos que ens hi han conduït.

Els principals mecanismes són:

Experiència acumulada: el cervell utilitza coneixements i vivències anteriors per interpretar situacions noves.
Reconeixement de patrons: identifiquem semblances amb situacions viscudes, encara que no sapiguem explicar-les.
Processament inconscient: podem arribar a una conclusió sense haver-ne seguit conscientment tots els passos.
Emocions i expectatives: les nostres emocions, pors i creences poden orientar o condicionar les intuïcions.
Biaixos cognitius: la intuïció també pot equivocar-se, perquè està influïda per prejudicis, experiències negatives i percepcions distorsionades.

Que hi diu la neurociència

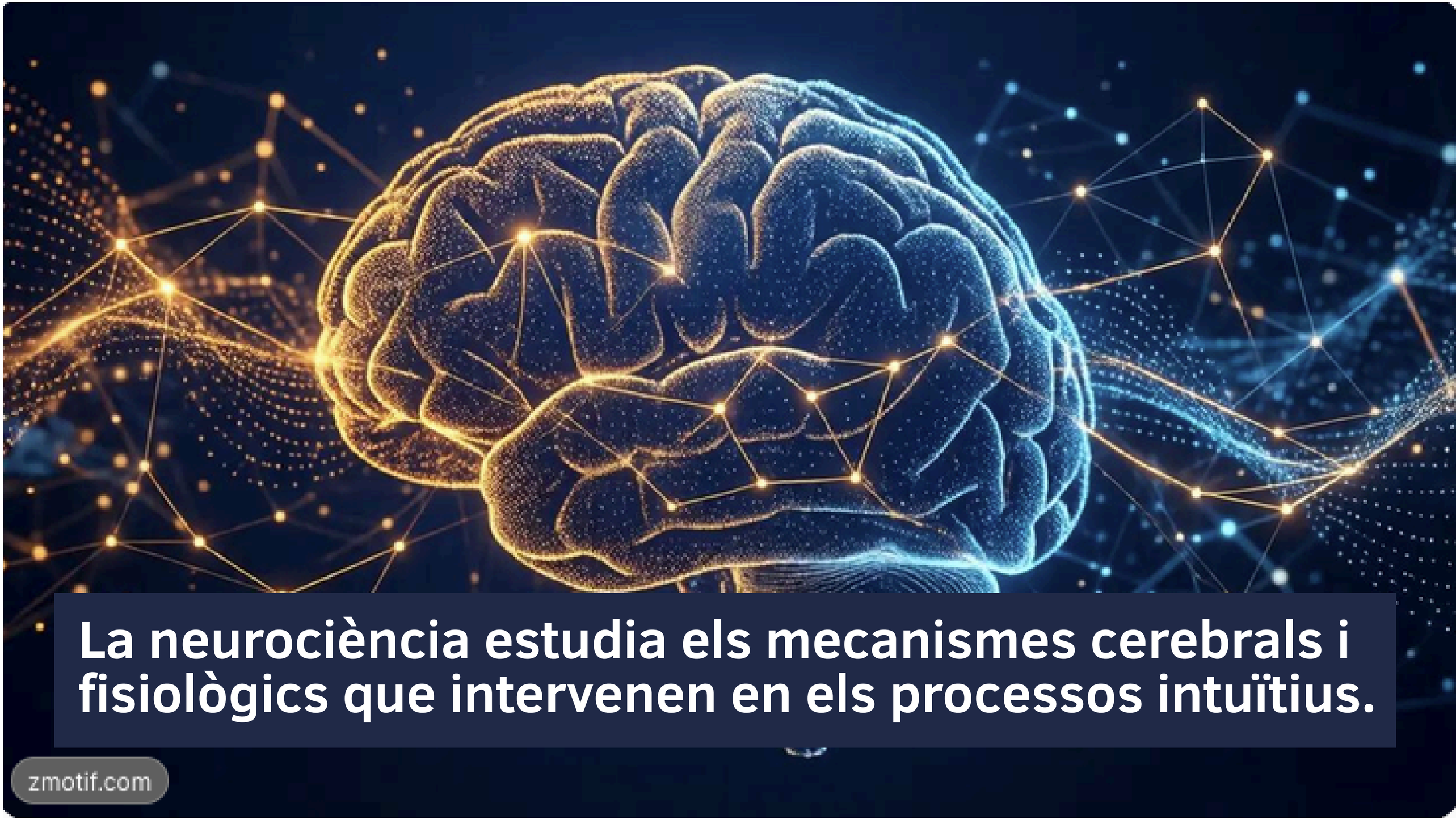
La neurociència estudia els mecanismes cerebrals i fisiològics que intervenen en els processos intuïtius.
zmotif.com

Antonio Damasio

- Professor de Neurociència.
- Professor de Psicologia.
- Professor de Filosofia.
- Titular de la Càtedra David Dornsife.
- Director del Brain and Creativity Institute de la University of Southern California (Los Angeles).

És un dels investigadors més influents en l'estudi de les emocions, la consciència i la presa de decisions.

Els seus llibres s'han traduït a nombroses llengües i s'estudien en universitats de diferents països.

EL COS TAMBÉ PENSA

- Les experiències deixen empremtes emocionals i corporals.
- Aquestes empremtes poden orientar inconscientment les nostres decisions.
- Les emocions i la raó treballen conjuntament.
- El cos participa en la construcció de la ment i la consciència.

«De vegades, el cos ens dona una resposta abans que la ment sigui capaç d'explicar-la.»

La teoria dels marcadors somàtics

És la seva aportació més relacionada amb la intuïció.

Damasio proposa que les experiències anteriors deixen associades determinades emocions i sensacions corporals a les situacions viscudes.

Quan ens trobem davant d'una situació semblant, el cervell pot recuperar inconscientment aquestes associacions i generar senyals corporals que ens orienten cap a una decisió.

ANTOINE BECHARA

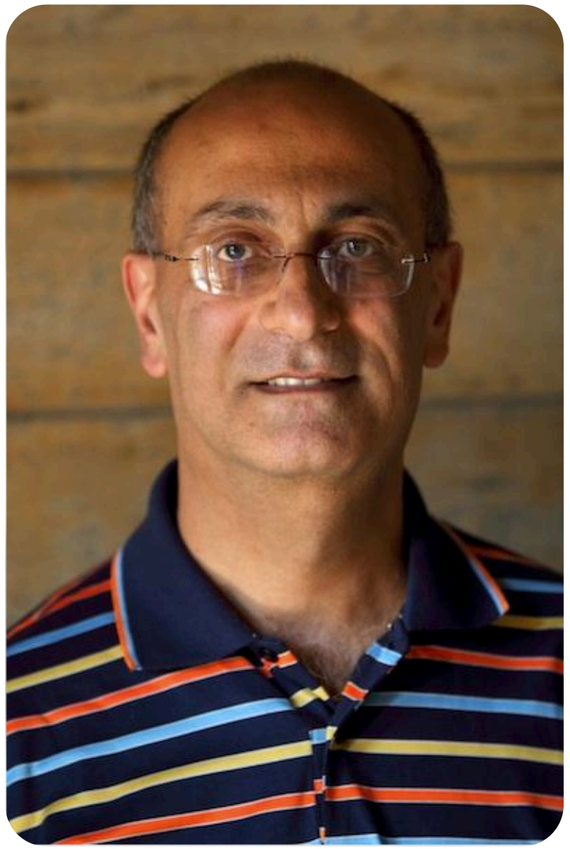

Neurocientífic i investigador, conegut internacionalment pels seus estudis sobre els mecanismes cerebrals de la presa de decisions.
Va desenvolupar, juntament amb Antonio Damasio, Hanna Damasio i Steven Anderson, l'experiment conegut com a Iowa Gambling Task (1994).

L'EXPERIMENT: IOWA GAMBLING TASK

Es demanava als participants que escollissin cartes de quatre piles diferents, sense saber quines eren les més convenients.

- Dues piles oferien guanys immediats importants, però també pèrdues molt elevades.
- Les altres dues oferien guanys més petits, però resultaven més beneficioses a llarg termini.

Els participants començaven progressivament a evitar les piles desfavorables.

En alguns experiments, es van detectar canvis en la sudoració de les mans abans que els participants triessin cartes dolentes

Stanislas Dehaene

La seva teoria: l'espai neuronal global
La idea és que el cervell processa simultàniament molta informació de manera inconscient.
Però només una part d'aquesta informació arriba a la consciència.

El cervell processa contínuament informació que no arriba a la nostra consciència.
Una part d'aquesta informació pot influir en les nostres percepcions, records i decisions sense que sapiguem identificar-ne l'origen.

LA CONCLUSIÓ DE LA NEUROCIÈNCIA

La intuïció és el resultat de processos cerebrals inconscients que integren experiències, records, emocions i senyals corporals.

El cervell pot arribar a una conclusió abans que la nostra consciència sigui capaç d'identificar-ne el procés o explicar-ne l'origen.

La intuïció no és necessàriament una alternativa a la raó, sinó una altra manera de processar la informació.

Què sabem avui?

- **SÍ:** el cervell processa informació inconscientment i pot anticipar riscos amb senyals presents.
- **SÍ:** l'experiència pot generar intuïcions expertes útils en entorns adequats.
- **NO** DEMOSTRAT: rebre informació futura o extrasensorial sense cap canal conegut.
- **NO** DEMOSTRAT: que la consciència funcioni com una antena d'un camp quàntic.

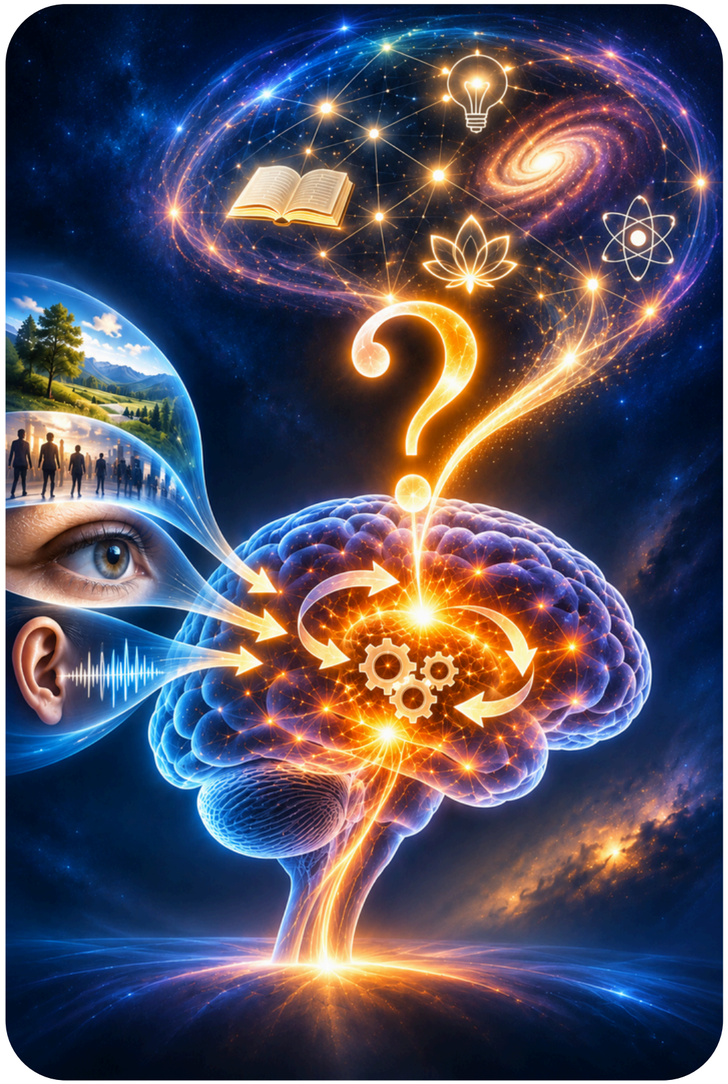

El que és inexplicable

Hi ha intuïcions que són avisos d'alguna cosa futura
de les quals no tenim cap informació sensorial.

Premonició:
anticipar que alguna cosa succeirà.

Precognició:
anticipar què succeirà i, eventualment, com succeirà.

L’intuició premonitoria

És la sensació o percepció espontània que alguna cosa succeirà en el futur, sovint amb una gran intensitat o certesa subjectiva, sense que aparentment hi hagi cap indici sensorial o informació conscient que permeti anticipar-ho.
Pot manifestar-se com un pressentiment, una imatge mental, un somni o una sensació d'advertiment.
La seva característica més singular és que sembla anticipar un esdeveniment abans que aquest es produeixi.

L’intuició precognitiva

És la suposada capacitat de percebre o obtenir informació sobre un esdeveniment futur abans que aquest es produeixi i sense disposar aparentment de cap informació prèvia o estímul sensorial que permeti conèixer-lo.

Es diferencia del simple pressentiment perquè es planteja com una informació concreta sobre el futur, no tan sols com una sensació o advertiment.

La Intuïció predictiva per la ciència

- El cervell construeix expectatives sobre què és probable que passi.
- Compara aquestes expectatives amb els senyals que rep.
- Aquesta predicció contínua pot generar alertes abans que en siguem conscients.

I si no hi ha cap pista?

- Aquí la pregunta es fa més difícil: no identifiquem cap senyal extern.
- Poden intervenir ansietat, records, associacions o una sensació corporal inespecífica.
- Però si l'avís anticipa un fet imprevisible, caldria una explicació addicional que encara no tenim.

LA INTUÏCIÓ DES DE LA FÍSICA QUÀNTICA

La física quàntica estudia el comportament de la matèria i l'energia a escala microscòpica, on es produeixen fenòmens que desafien la nostra comprensió .

Alguns investigadors han plantejat que fenòmens com la superposició o l'entrellaçament quàntic podrien tenir alguna relació amb la consciència i la intuïció.

La física quàntica obre preguntes fascinants, però no constitueix actualment una explicació científica de la intuïció ni de la precognició.

Superposició Quàntica

Una partícula pot estar en diversos estats
al ***mateix temps***, fins que es mesura.

Entrellaçament Quàntic

**Dues partícules queden connectades quànticament,
de manera que l'estat d'una està relacionat amb
el de l'altra, encara que estiguin molt separades.**

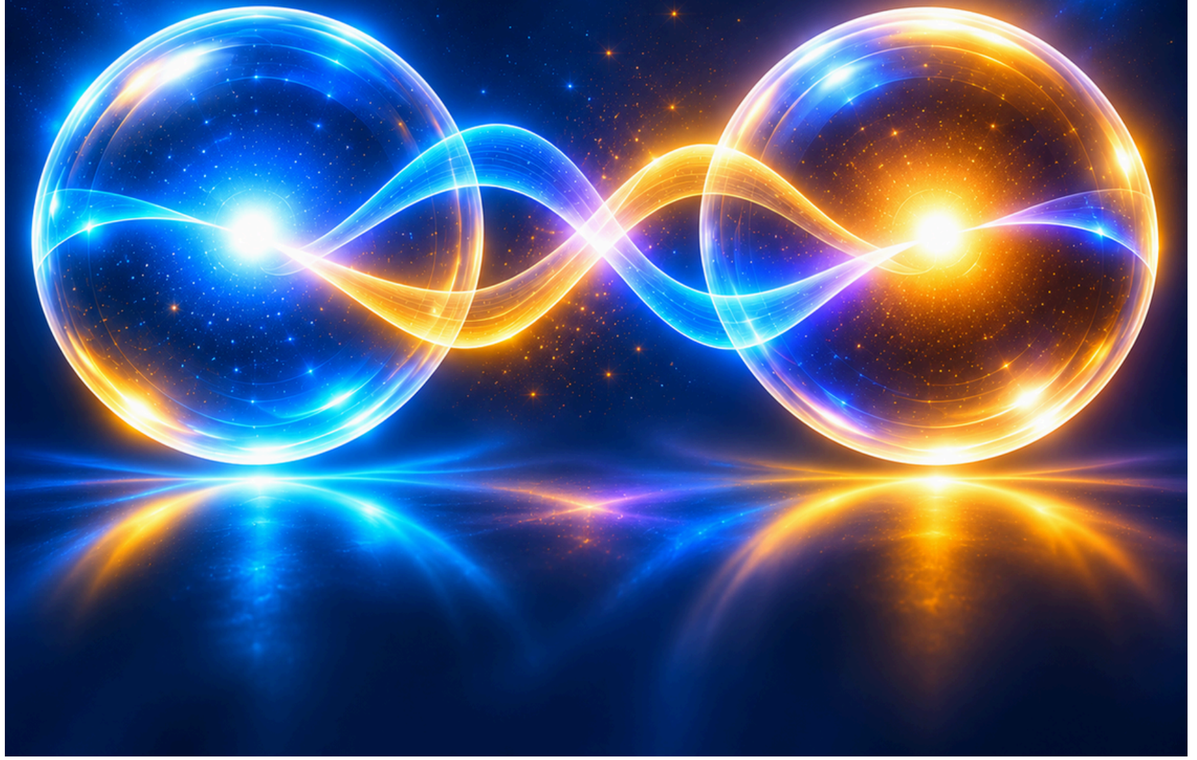

La física quàntica comença a validar fenòmens que fins ara pertanyien a l'esoterisme.
Potser la ciència hauria d'actualitzar el seu dogma de “ Això no está demostrat científicamentafegint un «...encara »,
Perquè la realitat sovint supera allò que som capaços de comprovar.

Algunes premonicions famoses comprovades

Casos històrics documentats abans del succés

L'enfonsament del Titanic (1912) :
Catorze anys abans del naufragi, l'escriptor Morgan Robertson va publicar la novel·la Futility (1898), sobre un transatlàntic gegant anomenat Titan considerat «insubmergible» que xocava contra un iceberg a l'Atlàntic Nord una nit d'abril i s'enfonsava amb una greu manca de bots salvavides.
Les coincidències tècniques (mides, velocitat, nombre de passatgers) són sorprenents, tot i que els escèptics ho atribueixen al profund coneixement naval de l'autor i al càlcul de probabilitats.

Abraham Lincoln (1865):

Dies abans de ser assassinat, el president dels Estats Units va explicar detalladament a la seva dona i a un amic (Ward Hill Lamon, qui ho va deixar registrat) un somni recurrent on caminava per la Casa Blanca sentint plors, fins que arribava a una sala amb un taüt custodiat per soldats.

Quan preguntava qui havia mort, un soldat li responia:

«El president; ha estat assassinat».

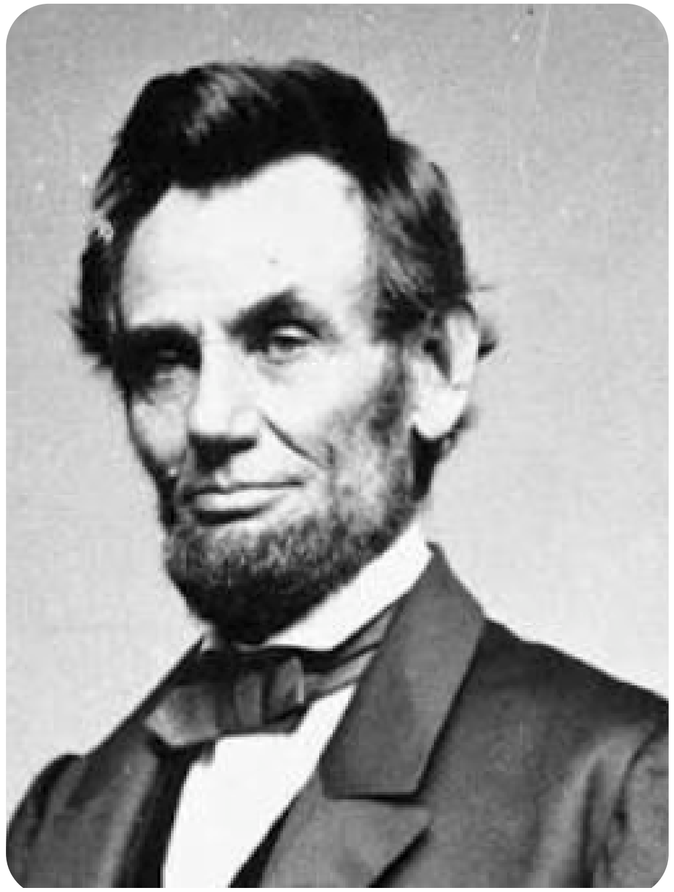

Les sorprenents premonicions de

Benjamín Solari Parravicini (1898–1974),

Artista plástic
Profesor

LA BOMBA ATÓMICA

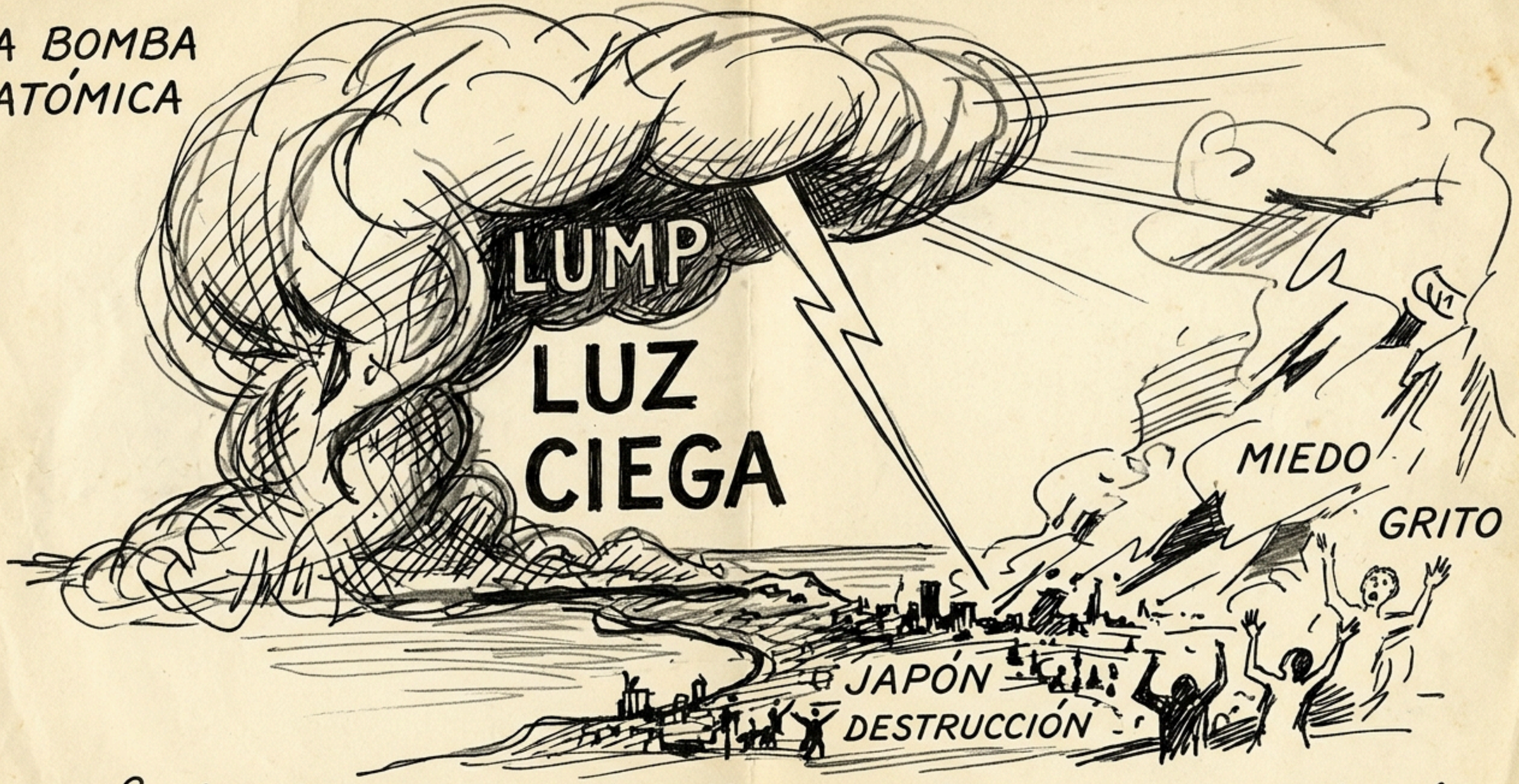

La bomba atòmica: Un llamp de llum cega vindrà sobre el Japó y l'horror serà

Parravicini - 1938

Publicat al 1939

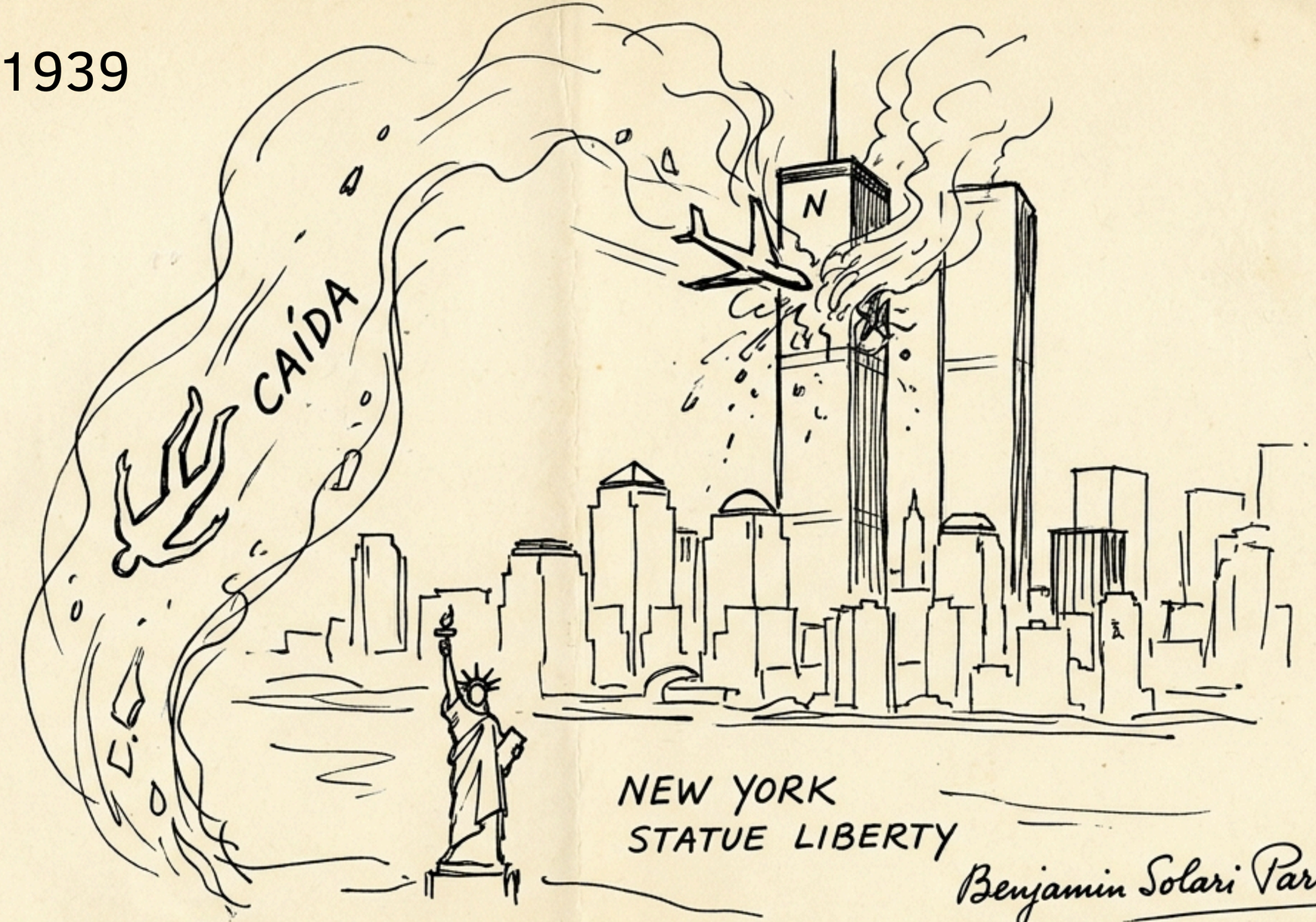

La torre de Norte américa perderá su alta torre, se hablará de violencia y de caída.

La ciència s'entesta a demostrar que les intuïcions inexplicables són el resultat de processos mentals que encara desconeixem. Però, i si, tal com algunes persones creuen, no es tracta de mecanismes interns per descobrir, sinó de missatges que ens arriben de més enllà del nostre propi cervell?

Així tornem a la pregunta sense resposta

MODEL GENERADOR:
la intuïció emergeix del processament cerebral i corporal.

MODEL RECEPTOR:
el cervell accediria a informació externa no explicada pels sentits.

I tu, què en penses?

F I